

РАДОСТЪ.

Що ми е мило и драго,
 Че ще ме Пролѣтъ накичи
 Съ минзухаръ, съ бѣло кокиче,
 Съсъ здравецъ, съсъ перуника
 И ситна жълта иглика.

Ехъ, че е мило и драго
 Денемъ бѣлъ вѣтъръ да гони
 Мене и мойтѣ акрани!
 По заникъ да ми ромони
 Ручея въ сини балкани,
 А славей да му приглася;
 Овчарски пѣсни да чувамъ
 Презъ деветъ чуки въ десета,
 Край ниви и низъ полета.

Що ми е мило и драго,
 Че ми е Пролѣтъ донесла:
 Въвъ всѣка кжща премяна,
 Цвѣтя на всѣка поляна,
 Въ гората — китни джбрави,
 На мене — пѣсни и зраде.

Дим. Бабевъ.

